

Aan het Ministerie van O, C & W

Lochem, 22 november 2012

ons kenmerk: 4187.12

betreft: wetsvoorstel om CKV af te schaffen als examenvak
 gezamenlijke reactie hierop door de docenten kunstvakken en andere
 docenten uit bovenbouw en onderbouw van het Staring College te Lochem

Geachte heer, mevrouw,

Standpunt ten aanzien van de dreigende afschaffing van het vak CKV

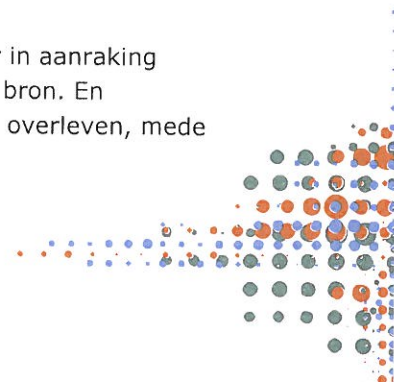
Sinds de invoering van de '2^e fase' in 1998 en het daarbij behorende vak CKV is er door docenten en methode ontwikkelaars enorm geïnvesteerd om van dit vak een zinvol en succesvol geheel te maken. Na de eerste experimenteerjaren staat CKV onderhand stevig als vak in het gemeenschappelijk deel. Voor elke leerling een belangrijk onderdeel voor hun algemene ontwikkeling, immers een belangrijke taak van het v.o.

Onbegrijpelijk wat de minister (demissionair!!) nu van plan is:

de gedachte dat dit met veel minder ruimte en tijd, en ondergebracht bij andere vakken, een betere kwaliteit gaat krijgen is op zijn minst naïef. Dat CKV daarbij volgens het voorliggende wetsvoorstel ook nog eens niet meer mee telt als examenonderdeel, slaat de bodem nog eens extra weg onder dit vak. En daarbij is het een klap in het gezicht van alle CKV docenten om te spreken van een kwaliteitsimpuls. Zij doen het kennelijk niet goed genoeg! Geloof de minister echt dat docenten Nederlands, geschiedenis enz. staan te trappelen om (niet deskundig zijnde) kunst en cultuur op te nemen in hun vakgebied? Nu is de kwaliteit van de inhoud van het vak goed te meten, straks, opgenomen in kleine stukjes, verdeeld over meerdere vakken, niet meer. De grote meerwaarde van een vak als CKV is, dat op geïntegreerde wijze kan worden kennism gemaakt met verschillende kunstdisciplines als dans, muziek, drama, beeldende kunst, fotografie, film en vormgeving. Enerzijds door ernaar te leren kijken/ luisteren en erover te leren praten/ schrijven, anderzijds door de eigen creativiteit aan te spreken door het doen van opdrachten in enkele van die kunstvormen. Voor veel leerlingen is dit ook daadwerkelijk een eerste kennismaking. Ook is dit voor veel leerlingen in de bovenbouw het *enige* vak waarin ze echt grondig met het rijke landschap van kunst en cultuur in aanraking komen, en ook hun 'niet cognitief – mathematische' hersenhelft aanspreken. Dat is niet afdoende te vervangen door leuke creatieve projecten binnen bijvoorbeeld talen of geschiedenis, hoe goed en leuk collega's van dergelijke vakken ook creatieve elementen en projecten inbouwen in hun lessen.

Naast alle bezuinigingen op de (amateur) kunst waardoor kinderen steeds minder in aanraking zullen komen met kunst en cultuur wordt nu ook de v.o.-school uitgeschakeld als bron. En bovendien dreigt de afschaffing van het vak CKV ook de kunstinstellingen die nog overleven, mede door opdrachten voor scholen, de das om te doen.

Wat een armoede!

De trend in het onderwijs lijkt op dit moment te zijn om economisch rendement boven alles te plaatsen, daar past kunst en cultuur kennelijk niet bij. Hoe tegengesteld weer aan de invoering van het tweede fase onderwijs toen iedereen zo enthousiast was over het vak als middel voor culturele en kunstzinnige vorming. Docenten werden opgeleid of bijgeschoold tot CKV docent en kunstcoördinator. Een investering die nu weggegooid dreigt te worden.

Daarbij is het een misvatting ervan uit te gaan dat er met de invoering van CKV opeens meer uren kunst en cultuur in het onderwijs gegeven werden. In de jaren daarvoor was het immers bij veel scholen al lang niet meer zo dat alle leerlingen tot in de hoogste leerjaren tenminste een of meer creatieve vakken kregen (zoals dat 'vroeger' wel vaak het geval was). Of het nou koorzang, tekenen, drama, muziek of iets anders betrof. Juist het vak CKV biedt sinds de invoering voor *alle* leerlingen de mogelijkheid tot culturele en kunstzinnige vorming.

Standpunt ten aanzien van een 'schooleigen invulling'

Voordat van CKV- en kunstdocenten (opnieuw) een stevige investering en inspanning mag worden gevraagd om een zinvolle 'schooleigen invulling' vorm te geven, zouden eerst *randvoorwaarden moeten worden geformuleerd die status en niveau van het vak waarborgen*. Zeker in een tijd waarin docenten al te maken krijgen met een uur meer werken voor hetzelfde salaris, dreigende of daadwerkelijk grotere klassen etc.

Bij dergelijke randvoorwaarden valt te denken aan:

- Een minimaal aantal studielasturen formuleren dat in het gemeenschappelijk deel besteed dient te worden aan kunst en cultuur.
- Het vaststellen van een minimum aantal contacturen voor kunst en cultuur dat (in de bovenbouw) gegeven wordt door een 1^e graad bevoegd docent in een van de kunstvakken.
- Het vasthouden aan kunst en cultuur in het gemeenschappelijk deel als examenonderdeel (handelingsdeel).

Maar eigenlijk zou het vak CKV gewoon moeten blijven bestaan!

Moet de kostbare tijd niet vooral gestoken worden in het voortdurend verbeteren van de kwaliteit van de lessen zoals ze nu staan!?

De zin van kunstvakken in het v.o.

Willen we in het onderwijs bijdragen aan de ontwikkeling van creatieve, zelf nadenkende jonge mensen die de broodnodige vernieuwing in onze maatschappij kunnen brengen, dan moet kunst en cultuur (juist ook voor leerlingen met een exact profiel!) op school een van de pijlers blijven. Verdwijnt dit steeds meer, dan krijgen we generaties met een steeds smaller wereldbeeld (zie ook het afschaffen van ANW), die alleen maar klaargestoomd worden om in een maatschappelijk hokje hun taak uit te voeren. Dat willen we toch niet? *Een maatschappij die er de zin niet meer van inziet dat dingen soms juist niet meetbaar nut moeten hebben, verliest haar kans om zich te ontwikkelen.*

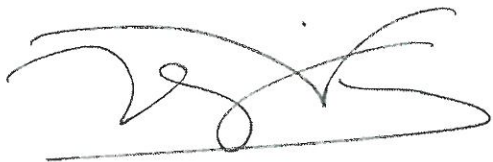
In de kunstvakken in met name de hogere klassen leren de leerlingen ook om creatieve processen te doorlopen (het proces als zodanig wordt ook beoordeeld naast het eindresultaat), waarbij twijfel, onverwachte vondsten en zelfreflectie aan de orde komen. Daar is 'vrije ruimte' voor nodig, waarvan het maatschappelijk nut niet in cijfers is uit te drukken.

Schiller zei het al: 'de mens is pas helemaal mens, wanneer hij speelt.' En juist door dat spelen (denk ook aan grote uitvindingen!) komt de mensheid verder.

Als zelfs het onderwijs dat al niet meer dreigt in te zien, hoe moet het dan verder met de maatschappij?

De sectie kunstvakken van het Staring College (muziek, beeldend en CKV):
Margreet van Aanholt, Ankie Freriks, Linda Garretsen, Leontien Gierkink, Monique Heins, Bart Keer,
Jan Kellenaers, Theo Meurs, Jos Roudijk, Björn Sluiter, Ina Sprick, Marloes Uiterweerd.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Zegert Vis', written over a horizontal line.

Zegert Vis
directeur onderwijs

docenten en o.o.p. Staring College: Wilfried Allaerts, Aafke Beers, Egbert Boonstra, Irene
Brinkman, Arno Burgers, Pascal Camuzeaux, Eva Dixon-Hund, Joost Golsteyn, Guillaume Heemels,
John Hocks, Rense Houwing, Coen Kranen, Ida Leijenhorst, Charles Matthijssen, Jeanet van de
Mortel, Erica Olthuis-Wegereef, Peter Paap, Kiki Prechtl, Tamara Sleking.

c.c.: VO-raad